

NOCENIE (1) *sb n*

N sg noceni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. nocić.

Akcent intonacyjny, przyśpiew: Prosodia, Latine Accentus, Notá/ Nocenie/ Dźwięnk/ Przinócenie niektórych fyllob w mówieniu Mqcz 327b.

Synonimy: akcent, intonowanie.

Cf NOCIĆ

TG